

256

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malty w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

sporządzona w La Valetta dnia 7 stycznia 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 stycznia 1994 r. została sporządzona w La Valletta Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malty w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malty w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Malty, pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.
2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu lub od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot płac wypłacanych przez przedsiębiorstwa.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:
 - a) w Polsce:
 - 1) podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - 2) podatek dochodowy od osób prawnych (zwane dalej podatkami polskimi);

b) na Malcie: podatek dochodowy, zwany dalej podatkiem maltańskim.

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich ważnych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

5. Bez względu na inne postanowienia tego artykułu, niniejszej umowy nie stosuje się do podatku zapłaconego lub podlegającego zapłaceniu według stawki przewidzianej w dziale 31 rozdziale 11 tytułu 123 ustawy o podatku dochodowym w odniesieniu do dochodu podlegającego opodatkowaniu od każdej osoby zaangażowanej w produkcję ropy naftowej na Malcie.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska”, użyte w sensie geograficznym, oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Malta”, użyte w sensie geograficznym, oznacza Wyspę Malta, Wyspę Gozo i inne wyspy archipelagu maltańskiego, w tym należące do niego wody terytorialne i każdy obszar poza wodami terytorialnymi, który zgodnie z prawem międzynarodowym został określony lub który w przyszłości może być określony na mocy ustawodawstwa Malty o szelfie kontynentalnym jako obszar, na którym może być sprawowane ustawodawstwo Malty w odniesieniu do dna morskiego, podglebia i ich zasobów naturalnych;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Malte;
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „obywatele” oznacza wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz wszelkie osoby prawne, spółki, spółki osobowe i stowarzyszenia utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietr-

nym lub pojazdem drogowym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski, statek powietrzny lub pojazd drogowy jest eksploatowany między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

i) określenie „właściwa władza” oznacza:

- 1) w Polsce — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- 2) na Malcie — ministra sprawującego nadzór nad resortem finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł położonych tylko w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obydwu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą prowadzona jest całkowicie lub częściowo działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych, w tym stanowiska wierceniowe w pasie przybrzeżnym,
- g) plac budowy lub prace budowlane, instalacyjne, montażowe lub związaną z nimi działalność nadzorczą, jeżeli taki plac, prace lub działalność trwają dłużej niż sześć miesięcy.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń służących wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego połączenia, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

4. Uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- a) prowadzi ono działalność nadzorczą w tym Państwie przez okres dłuższy niż sześć miesięcy w związku z prowadzonymi przez nie w tym drugim Państwie pracami budowlanymi, instalacyjnymi lub montażowymi;
- b) zasadnicze wyposażenie jest stosowane lub instalowane w tym drugim Państwie przez, dla lub na mocy umowy z danym przedsiębiorstwem;
- c) prowadzi ono działalność nadzorczą w tym Państwie w związku ze stosowaniem wyposażenia, o którym mowa pod literą b).

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumie-

niu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada oraz zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 3 i są takimi rodzajami działalności, które — gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki — nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności poprzez maklera, generalnego komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jeżeli jednak transakcje między przedstawicielem prowadzącym działalność całkowicie lub prawie całkowicie w imieniu przedsiębiorstwa nie są dokonywane na zasadach wolnorynkowej konkurencji, to takiego przedstawiciela nie uważa się za niezależnego przedstawiciela.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (poprzez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochód osiągniany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (w tym dochód z gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynki, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu osiąganego z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że

przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem, lub z innym przedsiębiorstwem powiązaniem, z którym prowadzi transakcje.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu (włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi) i które podlegałyby odliczeniu, gdyby zakład, który poniósł wydatki, był niezależną jednostką, niezależnie od tego, czy koszty powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Żadne postanowienie tego artykułu nie stanowi przeszkody w zastosowaniu prawa Umawiającego się Państwa w zakresie ustalenia zobowiązania podatkowego osoby, w tym ustalenia takiego zobowiązania w drodze dyskrecjonalnej lub w drodze szacunku dokonanego przez właściwą władzę danego Państwa w przypadkach, gdy na podstawie informacji dostępnych właściwej władzy danego Państwa nie można lub jest trudno ustalić zyski, które mogą być przypisane zakładowi, pod warunkiem że takie prawo będzie stosowane, w miarę jak na to pozwalają dostępne dla władzy informacje i zgodnie z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Postanowienia tego artykułu nie naruszają postanowień prawa Umawiającego się Państwa w zakresie opodatkowania zysków z działalności ubezpieczeniowej.

8. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszone przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem morskim znajduje się na pokładzie statku morskiego lub barki, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajdu-

je się port macierzysty statku morskiego lub barki, a jeżeli statek lub barka nie ma portu macierzystego, to miejsce zarządu znajduje się w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1 dotyczą także zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada udział bezpośredni lub pośredni w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

b) te same osoby posiadają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Żadne postanowienie tego artykułu nie stanowi przeszkody w zastosowaniu prawa Umawiającego się Państwa przy ustalaniu zobowiązania podatkowego osoby, w tym ustaleniu takiego zobowiązania w drodze dyskrecjonalnej lub w drodze szacunku dokonanego przez właściwą władzę danego Państwa w przypadkach, gdy na podstawie informacji dostępnych właściwej władzy danego Państwa nie można lub jest trudno określić dochód, który należy przypisać przedsiębiorstwu, pod warunkiem że takie prawo będzie stosowane, w miarę jak na to pozwalają dostępne informacje — zgodnie z zasadami zawartymi w tym artykule.

3. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonaniu takiej korekty będą odpowiednio uzgodnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porożumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy takie mogą być jednak opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i zgodnie z prawem tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, lecz:

- a) jeżeli dywidendy są wypłacane przez spółkę, która ma siedzibę w Polsce osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na Malcie i która jest ich właścicielem, to polski podatek nie przekroczy:
 - (i) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli ich właścicielem jest spółka (inna niż spółka osobowa), której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi bezpośrednio co najmniej 20 procent;
 - (ii) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach;
- b) jeżeli dywidendy są wypłacane przez spółkę, która ma siedzibę na Malcie, osobie, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce i która jest ich właścicielem, to podatek maltański od kwoty brutto dywidend nie przekroczy podatku, jaki może być wymierzony od zysków, z których dywidendy są wypłacane.

Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochód w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę — z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie — ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają,

i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorcą odsetek jest ich właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i osiągnane przez rząd drugiego Umawiającego się Państwa, w tym jego jednostki terytorialne lub władze lokalne, Bank Centralny lub każdą instytucję finansową kontrolowaną przez ten rząd, są wolne od opodatkowania w pierwszym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane w rozumieniu niniejszego artykułu za odsetki.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub taką stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, dysponuje w Umawiającym się Państwie zakładem lub stałą placówką, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest ponoszona przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorcą tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w tym artykule, oznacza płatności gotówkowe lub zapisy na rachunku, dokonywane okresowo lub inaczej, i określone lub obliczone w zakresie, w jakim są one dokonywane jako wynagrodzenie za:

- a) użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu technologicznego, znaku towarowego lub innej podobnej własności lub prawa;
- b) użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkiego urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- c) udzielanie informacji związanych ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie naukowej, technicznej, przemysłowej lub handlowej,
- d) udzielanie wszelkiej pomocy technicznej o charakterze pochodnym lub pomocniczym, związanej z umożliwieniem zastosowania lub wykorzystania wszelkiej własności lub praw wymienionych pod literą a) i wszelkiego urządzenia wymienionego pod literą b) albo wszelkich informacji o zdobytym doświadczeniu, o których mowa pod literą c);
- e) użytkowanie lub prawo do użytkowania:
 - (i) filmów dla kin;
 - (ii) filmów lub taśm video do wykorzystania w transmisjach telewizyjnych;
 - (iii) taśm do wykorzystania w transmisjach radiowych lub
- f) całkowite albo częściowe wstrzymanie się od korzystania lub udostępniania jakiegokolwiek własności lub praw, o których mowa w tym ustępie.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wolny zawód przy pomocy położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z których tytułu wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którą działalnością powstał obowiązek zapłaty takich należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią kwota należności mających związek z użytkowaniem, prawem lub informacją przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a właścicielem bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Dochód lub zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie

z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dochód lub zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności akcji lub udziałów albo porównywalnych udziałów w spółce, której mienie składa się całkowicie lub głównie z majątku nieruchomego, mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym mienie lub główne mienie spółki jest położone.

3. Dochód lub zyski, osiągnięte z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami uzyskanymi z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż ten, o którym mowa w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swojej działalności. Jednakże taki dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli osoba dla wykonywania działalności dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie (w którym to przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce);
- b) jeżeli osoba ta przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie lub
- c) jeżeli wynagrodzenie za usługi w drugim Umawiającym się Państwie jest uzyskiwane od osoby, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, i przekracza w ciągu roku kalendarzowego równowartość 5000 ECU, bez względu na to, czy jej pobyt w tym Państwie wynosi łącznie mniej niż 183 dni w ciągu danego roku.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielną wykonywaną działalność naukową, literacką,

artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentyków i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, osiągnięte z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas każdego roku kalendarzowego i
- wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz
- wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia, uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego lub pojazdu drogowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce rzeczywistego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, wykonywanej osobiście w drugim Umawiającym się Państwie w charakterze na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca, nie jest wypłacany artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, dochód osiągnięty przez artystę lub sportowca z osobiście wykonywanej działalności będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność artysty lub sportowca jest wykonywana, jeżeli ta działalność jest finansowana w poważnym stopniu z funduszy publicznych tego Państwa lub drugiego Państwa albo gdy działalność jest wykonywana w ramach umowy lub porozumienia o współpracy kulturalnej między Umawiającymi się Państwami.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 emerytury, renty i inne podobne świadczenia, płatne na mocy ustawodawstwa Umawiającego się Państwa o ubezpieczeniach społecznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli te usługi są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- 1) jest obywatelem tego Państwa lub
- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. a) Jakkolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością handlową Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Profesorowie i nauczyciele

1. Jeżeli profesor lub nauczyciel, który ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, przybywa do

drugiego Umawiającego się Państwa na okres nie przekraczający dwóch lat w celu nauczania lub prowadzenia studiów podyplomowych lub prac badawczych w uniwersytecie, szkole wyższej, szkole lub w innej instytucji oświatowej w tym Państwie, to wszelkie wynagrodzenia, jakie taka osoba otrzymuje za takie nauczanie, studia podyplomowe lub prace badawcze, podlegają zwolnieniu od podatku w tym drugim Państwie w zakresie, w jakim takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wynagrodzeń otrzymywanych przez profesora lub nauczyciela, jeżeli takie prace podejmowane są głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 21

Studenci i praktykanci

Osoba fizyczna, która ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i przebywa czasowo w drugim Umawiającym się Państwie wyłączenie:

- a) jako student w uznanym uniwersytecie, szkole wyższej, szkole lub innej podobnej instytucji oświatowej w drugim Państwie;
- b) jako praktykant handlowy lub techniczny lub
- c) jako odbiorca stypendium, zasiłku lub subwencji wypłaconej przez rząd jednego z Państw lub przez organizację naukową, oświatową, religijną, lub na mocy uzgodnionego przez Rządy obydwu Państw programu pomocy technicznej, których celem jest umożliwienie danej osobie odbycie studiów, badań lub szkolenia,

będzie zwolniona od opodatkowania w tym drugim Państwie z tytułu:

- (i) wszelkich przekazów otrzymywanych z zagranicy na utrzymanie, naukę, studia, badania lub szkolenie;
- (ii) kwoty takiego stypendium, zasiłku lub subwencji, i
- (iii) wynagrodzenia nie przekraczającego równowartości 5000 ECU w ciągu roku kalendarzowego za pracę w tym drugim Państwie, pod warunkiem że praca jest wykonywana w związku ze studiami, badaniami lub szkoleniem lub że wynagrodzenie to jest konieczne dla jej utrzymania.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu nie będącego dochodem z majątku nieruchomości określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i jeżeli prawa lub majątek, z których tytułu wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany na Malcie, to Polska zwolni, z uwzględnieniem postanowień litery b), taki dochód z opodatkowania, lecz może przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby zastosować stawkę, jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był zwolniony od opodatkowania,
- b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany na Malcie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu na Malcie. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, która została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która odpowiednio przypada na dochód, który może być opodatkowany na Malcie.

2. W przypadku Malty podwójnego opodatkowania będzie się unikać w sposób następujący:

Z uwzględnieniem przepisów prawa Malty dotyczących dopuszczenia zaliczenia podatku zagranicznego na poczet podatku maltańskiego, jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy włącza się do podatku maltańskiego dochód osiągnięty ze źródeł w Polsce, to zezwoli się na zaliczenie podatku polskiego od tego dochodu na poczet podatku maltańskiego należnego z tego tytułu.

3. Uważa się, że w ramach zaliczeń podatek należny, w zależności od kontekstu, w Polsce lub na Malcie, obejmuje podatek podlegający zapłacie normalnie w Umawiającym się Państwie, lecz który został obniżony lub zaniechany przez dane Państwo na mocy jego przepisów o zachętach podatkowych.

4. Jeżeli niniejsza umowa przewiduje, że dochód osiągnięty w Umawiającym się Państwie jest zwolniony w tym Państwie od podatku w całości lub w części, a na mocy prawa obowiązującego w drugim Umawiającym się Państwie taki dochód podlega opodatkowaniu w odniesieniu do jego kwoty przekazanej do tego Państwa lub otrzymanej w tym Państwie, a nie w odniesieniu do jego całej kwoty, to zwolnienie w pierwszym Państwie będzie stosowane tylko w odniesieniu do dochodu przekazanego do lub otrzymanego w drugim Państwie.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienia stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek jest własnością w całości lub w części jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Żadne postanowienie tego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg lub obniżek, dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

6. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do podatków wymienionych w artykule 2 niniejszej umowy.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu pociągającym za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy zawite przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiającego się Państwa.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również

konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami ustępów 1—3 tego artykułu. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zajdzie potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądownym albo organom administracyjnym), zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków objętych niniejszą umową. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko dla tych celów. Mogą one udostępnić te informacje w jawnym postępowaniu sądowym w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa,
- udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielenie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 27

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Każde z Umawiających się Państw poinformuje drugie Umawiające się Państwo o spełnieniu procedury

wymaganej przez jego prawo dla wejścia w życie niniejszej umowy.

2. Umowa wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni po dacie późniejszej z not i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła — do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku, w którym umowa wejdzie w życie, i

(ii) w odniesieniu do innych podatków od dochodu — do takich podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku, w którym umowa wejdzie w życie;

b) na Malcie: w odniesieniu do podatków za każdy rok obrachunkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w drugim roku kalendarzowym następnym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo, które może wypowiedzieć umowę w drodze dyplomatycznej, przekazując notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego po

upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie. W takim przypadku umowa traci moc:

a) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła — do kwot dochodu osiąganego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu; i

(ii) w odniesieniu do innych podatków od dochodu — do takich podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;

b) na Malcie: w odniesieniu do podatków za każdy rok obrachunkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w drugim roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w La Valetta dnia 7 stycznia roku 1994 w dwóch egzemplarzach w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej:

B. Michalek

Z upoważnienia Rządu
Malty:

V. Camilleri

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 17 marca 1994 r.

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*